

“నా ఆశలన్నీ కూలిపోయాయి” అన్నాడు భరద్వాజ నా ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుని.

“ఏమయింది?” అడిగాను నేను.

“అడవాళ్లని నమ్మకూడదు ఏ దేశం వాళ్లయినాసరే. మన భారత స్త్రీ విళ్లతో సమానమే.”

“తులసి విషయమా నువ్వు మాట్లాడేది?” అడిగాను భరద్వాజని

“అవును. నైతికంగా పతనమయింది” అన్నాడు

“డామిట్ ఏమిటి నువ్వనేది!” నాక్కొప్పం వచ్చింది

“తులసి పతిత” గొంతు చించుకుని అరిచాడు భరద్వాజ. ఆ అరుపుకి అతని మెడ పదాలు వుబ్బటం స్పష్టంగా కనిపించింది.

“ఏంజరిగిందో వివరంగా చెప్ప” అన్నాను డన్ హిల్ సిగరెట్ వెలిగించి అందిస్తూ.

“ఇప్పుడే డాక్టర్ దగ్గరనుంచి వస్తున్నాను నా ఆరోగ్యం చెడిపోయింది. వెంటనే ట్రీట్ మెంట్ తీసుకోవాలి.”

“నాకు అర్థంకాలేదు దానికీ, తులసికీ ఏం సంబంధమో?”

“ది లవ్ జెర్నీ.” అన్నాడు బాధగా కోపంగా.

“ది లవ్ జెర్నీ?”

“యస్. ది లవ్ జెర్నీ!!”

“అంటే (ప్రేమ క్రిమియా?)”

భరద్వాజ నా కళ్లలోకి మాటిగామాస్తూ చెప్పాడు, కనురెప్పలయినా అర్పకుండా. “అంటే సుఖవ్యాధి”

పదునయిన కత్తి నాగుండెలోదిగినట్లుగా, కొరడాతో చెళ్లున కొట్టినట్లుగా ఫీలయ్యాను.

“గుడ్ హెవెన్స్ ష్యూర్?”

“ష్యూర్ బై ఆల్ మీన్స్ నీకు తెలుసు నేను తులసిని తప్ప మరెవరినీ ఎరగనని”

“లవ్ జెర్నీ అంటే. అదేం పేరు?”

“నన్ను పరీక్షచేసిన డాక్టర్ ఆ వ్యాధికి పేటి న సిక్ నేమ్. ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటే - మేకింగ్ లవ్ - వచ్చే వ్యాధి ఇది. మలేరియా లాగా, క్షయ లాగా, కుష్టు లాగా ఈ వ్యాధి కూడా (క్రిములు - జెర్నీ) ద్వారా అంటుకుంటుంది. అందుకని లవ్ జెర్నీ అన్నాడు.”

కొన్ని క్షణాలు మా ఇద్దరి మధ్య మౌనం రాజ్యం చేసింది. ఆ మౌనాన్ని భరించలేక అన్నాను. “ఏ కాక్ టెయిల్ పార్టీలోనో మత్తులోనో నీకు తెలియకుండా ఎవరయినా..”

“తులసి వచ్చిన ఈ రెండు నెలల్లో నేను ఏ పార్టీకి హాజరవలేదన్న సంగతి నీకు తెలుసు. నా కేరక్టర్ కూడా తెలుసు నీకు.”

“తులసితో చెప్పావా?”

“లేదు. పరీక్ష చేయించాను. డాక్టర్ (రేస్ చేసాడు తులసిలో ఆ వ్యాధి ఉంది”

తులసిని రెండు నెలల క్రితం అండన్ లో హీల్ రో ఏర్ ఫోర్ట్ లో రిసీవ్ చేసుకున్న సంఘటన గుర్తొచ్చింది నాకు. నీలంరంగు పట్టుచీరలో, నుదుట పావలా కాసంక్షుకుంరంబొట్టుతో, కళ్లలో అమాయకత్వంతో, ఆకొత్త వాతావరణానికి అలవాటుపడక పోవటంవల్ల మొహంతో నీతిలోపుల్లు తులసిని చూసి ‘ముగ్ధ’ అనుకున్నాను నాగరికత అబ్బుని పల్లెటూరి పిల్ల అనుకున్నాను

ఈ రెండు నెలలలో నాలుగయిదు సార్లు “అవుటింగు” చేసాను నేను భరద్వాజ తులసి లతో. బకింగ్ హావ్ పాలస్ లో ఉదయం పద కొండున్నరకి ‘ఫేజ్ ఆఫ్ గార్డన్’, ఆల్బర్ట్ బ్రిడ్జి నుంచి టవర్ బ్రిడ్జి దాకా ఫేవ్ నది మీద బోటు సికాధు, రెజిమెంటల్ పార్క్ లోని అండన్ జూ, బిటీష్ మ్యూజియం మీదుగా స్ట్రీట్ స్ట్రీట్ దాటి సెయింట్ పాల్స్ కెథెడ్రల్; ఫేవ్ నది ప్రక్కనే వున్న ముసై ఆర్కు అంతస్తుల విక్టోరిన్ స్కై స్కైపర్ ఎన్నో చూసాను.

తులసి పుత్రుడు ఇల్లాలని, భరద్వాజ

ది లవ్ జెర్నీ
 మూలం
 కృష్ణమూర్తి

అదృష్టవంతుడని ఎన్నోసార్లు అనుకున్నాను మనసులో.

“రేపు హాస్పిటల్ కి వెళదాం” అన్నాను నెను భరద్వాజతో, తలవూపాడు అంగీకారంగా, ఎందుకని అడగకుండానే.

మర్నాడు పుదయం మేం ఇద్దరం ట్యూబ్ లో (అండర్ గ్రౌండ్ రైల్వే సిస్టమ్) ఛెస్ సీల్ పున్న రాయల్ హాస్పిటల్ కి వెళ్లాం. డాక్టర్ నా కుడివేతి రక్తనాళంలోంచి నా రక్తం తీసుకుంది సిరంజీలో.

పేదాలబీ లేబరీటరీలో నా రక్తం పరీక్షించి సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారు నాకు ఎలాంటి సుఖవ్యాధి లేదని ఆ సాయుర్రం రిపోర్ట్ చేసి చూపించి భరద్వాజ కళ్లు నా కళ్లు కలుసుకున్నాయి కృతజ్ఞతగా నా భుజం నొక్కాడు అప్యాయంగా.

“నిన్నెప్పుడూ అమూనించలేదురా అయినా ఎవరో తెలుసుకుని-అరహసరం ఇక నా మనసు విరిగిపోయింది ఎప్పుడు మిప్పు మనదేశం వెళ్లేది? నెల అర్వాతని చెప్పావు కదా?” అన్నాడు

“తులసి...” ఏదో చెప్పబోయాను.

“ఫేస్టిటీ ఈజ్ ల్యాజ్ ఆఫ్ ఆ పర్సనల్టీ. దట్టిటీ” తులసిగరించి మాట్లాడనివ్వలేదు భరద్వాజ నన్ను.

* * *

నిజమే. అవకాశం దొరక్కపోవటమే శీలం అంటే. తులసివల్ల అమాయకత్వంలో నిండిన తులసివల్ల, నాకు స్త్రీ జాతి మీద అసహ్యం ఏర్పడింది. భరద్వాజలాంటి మంచి వ్యక్తికి ఎంత అన్యాయం!

“మీరు తిరిగి వెళ్లేటప్పుడు నన్ను తీసుకు వెళ్లడం మర్చిపోకండి” అన్నది తులసి నాతో, రైల్వే తొండారం వెళ్తూంటే.

“ఇక మీరు లండన్ కి వెళ్ళురు.” అన్నాను కఠినంగా.

“ఆయన వచ్చేస్తున్నారా?”

“కాదు. మీ పేరులోని పవిత్రత మీతో లేకపోవడం వల్ల.”

“అంటే?”

“మీరు లండన్ లో మరొకరిని మరిగారని మాకు తెలుసు”

నా చెంప చెళ్లుమంది వెంటనే. మిగతా ప్రయాణీకులంతా వింతగా చూస్తున్నారు మావంక. చెంపతడుముకుని అన్నాను.

“నిజం. మీ నుంచి భరద్వాజకి అంటు మిన్న సఖవ్యాధికంటే వేరే నిదర్శనం ఏం కావాలి?”

“ఏమిటి?” కత్తి వాటుకు నెత్తురు చుక్క లేదు తులసి మొహంలో. ఆశ్చర్యం, భయం, అసహ్యం తొంగి చూస్తున్నాయి

“అవును తిరిగిరాలేదని చెబితే నావెంబడి రారని మీ నుంచి ఈ సంగతి రహస్యంగా వుంచాము. భరద్వాజ మిమ్మల్ని వదిలేశాడు”

“నువ్వు రాక్షసుడివి. ఆయన్ని ఏదో మాయ చేసావ్. నువ్వు పిశాచానివి నువ్వు...నువ్వు...” నాగుండెలమీద చేతులతో బాదుతూ అన్నది వెంటనే బిగుసుకు పోసాగింది ఏడుస్తూ.

హెస్టిరియా.

నిళ్లువల్ల సేదదీర్చారు ప్రయాణీకులు తులసిని. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న తులసివంక చూడకుండా నేను సిగరెట్ తాగుతూ ఓటికి లోంచి బయటికి చూస్తూండేపోయాను.

భరద్వాజ మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి ‘ది లవ్ జెర్మ్’

‘ఫేస్టిటీ ఈజ్ ల్యాజ్ ఆఫ్ ఆ పర్సనల్టీ’ తులసి ఏడుపు కసితో నిండిన నా హృదయానికి హాయిగా వుంది.

కొత్త సిగరెట్ వెలిగించాను.

* * *

తులసిలో ఎంతో మార్పు వచ్చింది ఈ పదిహేను రోజుల్లోనే. ముఖంనిండా దిగులు, విచారం, లోతుకుపోయిన కళ్లు. సరిగ్గా అన్నం తినటంలేదనుకున్నాను. అయినా తులసివీరద జాలివేయలేదు కొంచెంకూడా

తులసికి కొంచెం దూరంలో కాలేజీ స్టూడెంట్ లా కనిపించే ఓ పంతామ్మిదేళ్ల పుర్రాడు కూర్చున్నాడు తలవంచుకుని.

“వెప్పండి. దేనికి పిలిచారు?” అడిగాను నేను. ఆ గదిలో వున్న నాలుగో వ్యక్తిని - డాక్టర్ ని.

“తులసి అంతా చెప్పింది. తులసి తప్ప చెయ్యలేదు.” చిరునవ్వుతో అన్నాడు డాక్టర్.

“రుజువు చేయండి. లండన్ లోని రాయల్ హాస్పిటల్ లోని డాక్టర్స్ చవటలుకారు.”

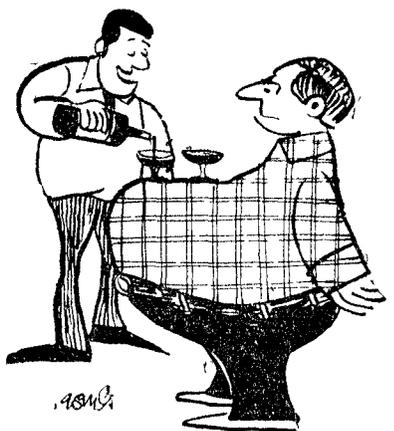
“ఐ విల్. మై బోయ్, ఐ విల్” నవ్వుతూ అన్నాడు డాక్టర్.

“మీకు పూర్తిగా తెలియదయితే. సిఫిలిస్ చికిత్స పొందింది తులసి. ఆమెకి పెన్సిలిన్ ఇంట్లా మమ్మలర్స్ యిచ్చారు”

“తులసికి ఆ వ్యాధి వుండటంవల్లనే అనుమానించారా?”

“అవును. ఇల్లాతికుండా వ్యాధికారు వేశ్యలకుండా వ్యాధి అది.”

“అంటే ఆ వ్యాధి వచ్చిన ప్రతివాళ్లు వ్యభిచారులనేనా?”

“భరద్వాజ రానంతవరకు అంటే.”
“మంచివాళ్లకు కూడా రావచ్చు.” అన్నాడు డాక్టర్ తీవ్రంగా.

“ప్రూవిట్ ఐస్.” డాక్టర్ ఆ కాలేజీ కుర్రాడివంక చూపింది అన్నాడు.

“బి. ఎస్. సి. ఇరవై యేళ్లు. వేశ్యలకి డబ్బిచ్చి కొనుక్కున్నాడు సిఫిలిస్ ని. ఇతని ద్వారా వచ్చింది.”

అతను కళ్లెత్తి ఓసారి నావంక చూసి సిగ్గుతో తల దించుకున్నాడు వెంటనే.

“డేర్ యు ఆర్. షి ఈజిన్ట్ వర్చువస్” అన్నాను.

“షి ఈజిన్ట్ వర్చువస్. ఇప్పుడు చెప్పేది శ్రద్ధగా వినిండి కానుపు కష్టమయిందని, తులసికి బిడ్డ పుట్టి పోయాడని తెలుసు మీకు రక్తం చాలా పోయింది అప్పుడు తప్పనిసరిగా రక్తం ఎక్కించాల్సి వచ్చి, అందుబాటులోఉన్న ఇతని రక్తం ఎక్కించాము బ్లడ్ గ్రూప్ సరిపోతే పరీక్ష చేసాను తర్వాత, ముందర సమయంవాలక. అప్పుడు ఇతని రక్తపరీక్షలో తేలింది ఆవ్యాధి గురించి. సిఫిలిస్ అనే ఆ వెనరల్ డిసిజ్ ఇతని రక్తం ద్వారాతప్ప సురోవిధంగా, గ్రాహించిన నీచమయిన విధంగా రాలేదు తులసికి. మైండ్ యు. రక్తం మార్పిడి వల్లనే”

“నిజంగానా?” గుండెలో గుచ్చుకున్న కత్తి బయటికి లాగినట్లయింది కాకు.

“ఆ సంగతి రిపోర్ట్ వ్రాసి తులసి చేతికి ఇచ్చాను. లండన్ వెళ్లగానే అక్కడ డాక్టర్ కి ఆ కాగితం చూపించమని నొక్కిచెప్పాను కాని అశ్రద్ధవల్ల మర్చిపోయింది ఆ రిపోర్ట్ లో పరిస్థితి వివరించమని కూడా”

నాకు చరిజ్వరం వచ్చినట్లుగా పణికి పియాను. తులసి వంక చూడలేకపోయాను.

“బయోమ్ అప్పల్లి సో సారీ డాక్.”

“ప్రాయశ్చిత్తం వకటే. దంపతులని కలవండి. మీ ద్వారా అయితేనే సులభం అది” అన్నాడు డాక్టర్.

“తప్పకుండా” అన్నాను పుద్వేగంగా.

“నన్ను క్షమించమూ తులసి” అన్నాను కాసేపాకి.

“ఇంత జరగడానికి కారణం ఆ వెధవ వ్యాధి. తనకి అది వుందని తెలిసి నిర్లక్ష్యం చేసాడితను ఇంట్లో చెప్పడానికి భయపడి, చికిత్సకి డబ్బులేక. ఆ వ్యాధి అంచెలంచెలుమీద వృద్ధి అవుతుంది. లక్షణాలు బయటపడ సన్నడు తగ్గిపోయిందనుకోవటం సహజం” అన్నాడు డాక్టరు.

“సుఖవ్యాధి అనేది దేముడి తప్ప” అన్నాను నేను.

“కాదు, అసలు మన వ్యవస్థలోనే, ఆలోచనా దృక్పథంలోనే వుంది లోపం. అది ఘోరమయిన తప్పని, ఎవరికీ చెప్పరు. చేత నయితే చికిత్స పొందుతారు. డబ్బులేక ఇలాంటి విద్యార్థులు, నిరుద్యోగులయితే గవ చివ్ గా వుండిపోయి, తాము మ్రుగ్గుతూ ఇతరులకి వ్యాప్తివేస్తారు.”

తలవూపాను నేను.

అ వ్ జె ర్స్

“పిప్పల్ మస్ట్ రియలైజ్ టి. బి. లాగా, కేస్పర్ లాగా ఇదికూడా ఓ భయంకరమైన రోగం. గుండె, లివర్ చెడఱ్చు పక్షవాతం, సిచ్చి రావఱ్చు. చివరిదశలో మనిషి చచ్చి పోవఱ్చు. ది సీజ్ నో సిన్. మన అవుట్ లుక్ లో మార్పురావాలి.

మన అదృష్టంకొద్దీ దీనికిమందు కని పెట్టబడింది. పెన్సిలిన్. అంతకు మునుపు చికిత్సలేక అనేకమందికి రోమన్ రాజులు, కొలంబస్ ఎంటి మహామహులు మరణించారు ఎందరో. ఈ వ్యాధి ప్రబలకపోతే అలెగ్జాండర్ సైన్యం ఇంకా యుద్ధం కొనసాగించి చరిత్ర గతిని మార్చివుండేది.”

“టు హెల్ విత్ ది లవ్ జెర్స్. ఎప్పుడు పుట్టినదో అసలు. ప్రస్తుతం తులసి రిపర్ట్ లో పుప్పు ఆ క్రిములుకి ఎన్నివేల, లక్షల రంల తాతలువున్నారు? వేల సంవత్సరాల క్రితం పుట్టి, హరించినాకుండా అలాగే తరతరాలి వ్యాప్తి చెందుతూ వచ్చింది. ఇలా సాగాల్సి దేనా? టి.బి. లాగా దీనికి నివారణోద్యమం లేదా? అడిగాను డాక్టరుని కొద్దిగా అవేశంగా.

“మీరు చెప్పింది చాలా ఆలోచించదగ్గ విషయం.

ప్రభుత్వంకానీ, సోషల్ చర్కర్లుకానీ,

సమాజంకానీ, డాక్టర్లు యూనియన్స్ కానీ, రోగిసేవకులుకానీ—ఎవరూ అంతగాగుర్తించని శత్రువు ఈ రోగం. కేస్పర్ కి రిపెర్టి చేస్తారు లక్షలు ఖర్చుచేసి. కాని దీన్నిగురించి ఆలోచించరు. కొన్ని ఆంధ్ర ప్రాంతాల్లో అసలు వ్యభిచారానికి ‘చెక్’ అనేదే లేదు ఎంత మాత్రం. ప్రతీసంవత్సరం ఈ రోగుల సంఖ్య విపరీతంగా పెరుగుతోంది.

ఉపన్యాసం అనుకోకండి టేర్ ఫెక్ట్స్ ఆఫ్ లైఫ్. ఎవడై శాతం కాలేబీ విద్యార్థి దశలోనీ వాళ్లదే ఇది వస్తుంది. ప్రతికాలేబీలో పీరి యాడికల్ గా అందరి రిక్తం ఎరిక్షించి చికిత్స చేయాలి వెంటనే, అససరంపున్న వాళ్లకి. చెక్ సంబర్ టు. అది ఎవరిద్వారా వచ్చినదో ఆరాలిసి వాళ్లకి కూడా చికిత్స చేయడానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ ప్రాజెక్ట్ లు అత్యవసరం.

చెక్ సంబర్ ల్రి టి. బి. నిర్మూలను పుర్యుమింలాగా, ప్రతి జిల్లా కేంద్రంలోనైనా వసినం ఓక్సినిక్ ఏర్పాటుచేయాలి. వ్యాధి గ్రస్తులు జంకులేకుండా, యితంగా చికిత్స చేసుకునేందుకు వీలుగా ఎందుకంటే ప్రాఫెషి ఎల్స్ మామూలు వాళ్లకి అందుబాటులో వుండరు. డబ్బు సంపాదన వాళ్ల అక్ష్యం?”

“తర్వాత?”

డాక్టరు చెప్పే విషయం ఇంటరెస్టింగ్ గా వుండటంవల్ల అడిగాను.

“చెక్ సంబర్ ఫోర్. కాలేజెస్ లో కనీసం నెలకో గంటయినా లైంగిక వ్యాధుల గురించి బోధించాలి విద్యార్థులకి, వాటి దుష్ఫలితాలు మొదలయినవి. భయంవల్ల బుద్ధిగా వుండక పోయినా, కొంతమందికయినా లాభిస్తుంది. సామాన్యులకి దాన్నిగురించి ఏమీ తెలియ దనలు.

చెక్ సంబర్ ఫైవ్. సంవత్సరంలో ఓసారి ‘వెనరల్ డిసీజెస్ వీక్’ ఏర్పాటుచేసి ప్రజలలో చైతన్యం తీసుకురావాలి ‘నేషనల్ కైర్స్ ప్రెవెన్షన్ వీక్’ లాగా. క్లెయిన్, ఎంత సోషల్ ఈవిలో, ఇదికూడా అంతే.”

సిగరెట్ అంటించాను నేను.

“చెక్ సంబర్ సిక్స్. ప్రభుత్వం ఇతర దేశాల్లోలాగా చేయాల్సిన ముఖ్యమయిన వని. లైసెన్స్డ్ ప్రాస్టిట్యూషన్, ప్రాపాజిషన్ లాగా. ఎనభై శాతం వ్యభిచారుల ద్వారానే ఇది వ్యాపించేది.”

చెక్ సంబర్ సెవెన్. ప్రజలలో ఓవరలో గ దీనిదపున్న అవుట్ లుక్ మారేలాచేయాలి

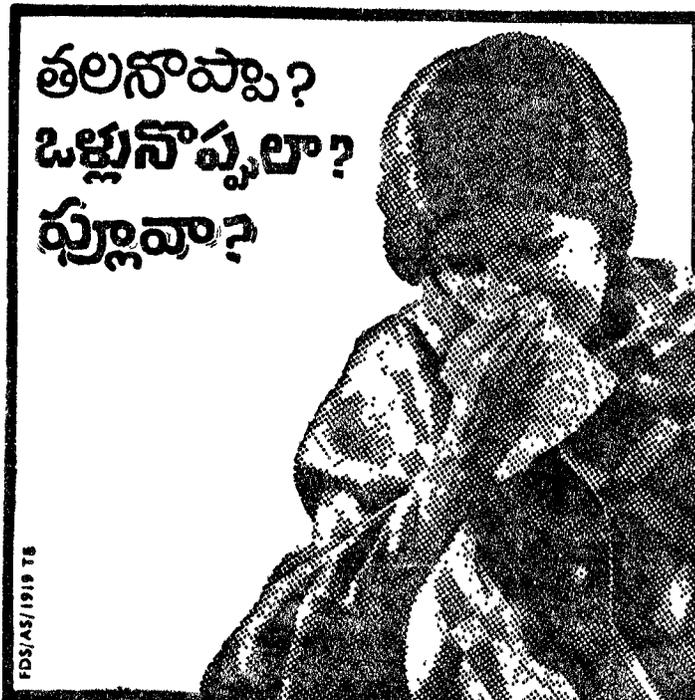
అమృతాంజనం

తలనొప్పి, జలుబు, ఇతర బాధలను నిరపాయంగా చవ్వన పోగొడుతుంది వళ్లనొప్పి, తలనొప్పి, కండతాల నొప్పి, వెలుకులు, ణలుబులు—చవ్వన తగ్గ అంటే అమృతాంజనం వాడండి. బాధగా వున్నచోట అమృతాంజనం రాండి. కక్ష ణం బాధ మాయమవుతుంది. అమృతాంజనం చిన్న సీసాలలోనూ, అచాచేసే పెద్ద సీసాలలోనూ, తక్కువ ధరకి అతిచే చిన్న డబ్బాలలోనూకూడా దొరుకుతోంది. అమృతాంజనం 10 ఔషధాలు కలిపినది.

అమృతాంజన్ రిమిడిక్ AM/75/28

- విజెంటు: (1) సిటీ ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు,
భావనారాయణ వీధి, విజయవాడ-1 (ఆం.ప్ర.)
(2) ఫార్మా ట్రేడర్లు (హైదరాబాద్),
కందస్వామి రోడ్, సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాదు (ఆం.ప్ర.)

శాలోఫెన్ బాధానివారిణి మూత్రాలు

అస్యుతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి సంహారం

శాలోఫెన్ కలనొప్పి, పూ, వంటనొప్పి, ఒళ్లు నొప్పిలకు అతి నిశ్చయంగా, శీఘ్రంగా ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. ఇది నిరపాయకరమైనది. శాలోఫెన్ డాక్టర్ల నిఫారసుచేసే పటువైన ప్రత్యేక కలిగియుంది.

ది ల ర్ జె ర్స్

ఒక ఎవేర్ వెన్ పుష్టింవాలి...సారి బోర్ కొడు తున్నాననుకుంటాను" అన్నాడు డాక్టర్ వచ్చి.

"కాదు. చాలా కొత్త విషయాల చెప్పారు. ఇదే మీరు పబ్లిక్ గా చెప్పే బహుళ సప్యతారు అంతా. సన్నిహిత్యం మంచిదే" లేస్తున్న నాలో అన్నాడు డాక్టరు. "కాఫీ తీసుకు వెళ్ళండి."

తొండారంనుంచి ముక్కామల వచ్చేసాను. ఆ రోజే కేబుల్ వంపాను లండన్ లో వి భరద్వాజకి, ఇంటి అడ్రసుకి.

'తులసి ఈజ్ ఏజ్ వర్చువస్ ఏజ్ యువర్ మదర్ ఛేస్టిటీ ఈజ్ నాట్ ల్యాక్ ఆఫ్ ఆవర్చునిటీ. ఛేస్టిటీ ఈజ్ లేక్ ఆఫ్ ఇమ్మ్యూరాలిటీ. తెటర్ ఫాలోస్."

ఆరోజే అంతా వివరంగా వ్రాసి పోస్ట్ చేసాను. ఆరువందల ఇరవై అడుగుల ఎత్తుపై, హిస్టాఫీస్ టవరు పైకి వున్న రిపాలింగ్ రెస్టారెంట్ లో కూర్చుని, దీపాలతో మెరిసి పోతున్న లండన్ నగర అందాన్ని చూస్తూ, తులసి, భరద్వాజ, నేను 'బ్లాక్ కాఫీ' త్రాగు తున్నాము—రెండు నెలల తర్వాత కబుర్లు చెప్పకుంటూ.

జెండా ఊంఛా

(12 వ పేజీ తరువాయి)

గుర్తించరు. అనేకన్నా వాళ్ళు పొందే నరక యానలో అవి గుర్తుకూర్చారు.

అందరూ పు జానకిని దగ్గరగా తీసు కొన్నాడు. ఆమె ముఖం వివర్ణమైంది...ఆమె బాబాయి బబ్బుగురించి అలోచిస్తున్నది.

"ఏదీటి జానకి అలా అయిపోయావు ఒక్కసారే."

"ఏం లేదు—బాబాయి..."

"బాబాయి! బాబాయిరేం కాదు! జానాకీ వుంటాడు."

"మీరు జోస్యం కూడా చెప్పటం నేర్చు కున్నారా యేం? మనం ఇవ్వాళ సాయంకాలం వెళ్లాలి తప్పకుండా. మీరు తిప్ప పెట్టండి."

"అవసరం లేదు."

"ఏం?"

"అ తెలిగ్రాం నేనే పంపించాను."

"నిజంగా?" అచ్చర్యంలో మునిగిన జానకిని దగ్గరకు తీసుకొన్నాడు. పాతశాలలో చప్పుట్లు వినిపించాయి. జెండా గాలిలో ఎగురు తున్నది. జనగణమన గీతం ఆలాపన ప్రారంభ మైంది.